

10. Ο ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΩΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Αλλά θέλετε λάβει δύναμιν, όταν επέλθη το Άγιον Πνεύμα εφ' υμάς, και θέλετε είσθαι εις εμέ μάρτυρες και εν Ιερουσαλήμ και εν πάση τη Ιουδαία και Σαμαρεία, και έως εσχάτου της γης.» Πράξεις 1/α' 8.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Β' Κορ. 4/δ' 18, Πράξ. 2/β' 44-47, 4/δ' 34-37, 6/ς' 1-7, Πράξ. 8/η' , 21/κα' 7-10.

Στις 40 μέρες μεταξύ της σταύρωσης και της ανάληψης, το βασικό ενδιαφέρον του αναστημένου Χριστού ήταν η παγκόσμια αποστολή. Στην Καινή Διαθήκη υπάρχουν τουλάχιστον πέντε δηλώσεις Του σχετικά με την Μεγάλη Αποστολή: Ματθ. 28/κη' 18-20, Μάρκο 16/ις' 15, Λουκά 24/κδ' 47-49, Ιωάν. 20/κ' 21, Πράξ. 1/α' 5-8. Ενωμένες συνιστούν την μεγαλύτερη αποστολή που δόθηκε ποτέ σε Χριστιανούς. Μεταξύ των εντολών υπήρχε η γεωγραφική στρατηγική της αποστολής, από την Ιερουσαλήμ – που ήταν η βάση – στην Ιουδαία και στη Σαμάρεια, και στη συνέχεια μέχρι τα έσχατα της γης. Αυτή ήταν μία εντολή που με σοβαρότητα επεδίωξαν να εκπληρώσουν.

Αυτή τη γεωγραφική στρατηγική φαίνεται να ακολουθεί και ο ευαγγελιστής Φίλιππος. Σύμφωνα με τις Πράξ. 8/η' το έργο του επεκτάθηκε πέρα από την Ιερουσαλήμ και συνεχώς διευρυνόταν.

Ποιος ήταν ο Φίλιππος; Τι μας λέει ο Λόγος του Θεού για τον ίδιο και το έργο που έκανε τα πρώτα χρόνια της εκκλησίας; Τι μπορούμε να διδαχθούμε από το ιεραποστολικό του έργο;

Κυριακή 30 Αυγούστου

ΦΙΛΙΠΠΟΣ Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ
Β' Κορινθίους 4/δ' 12

Σκεφτείτε τα λόγια του Παύλου στη Β' Κορ. 4/δ' 12, δεδομένου της μελέτης που θα έχουμε για τον ευαγγελιστή Φίλιππο, κάποιον για τον οποίο δεν γνωρίζουμε πολλά. Όπως θα δούμε, παρά τις λίγες πληροφορίες που μας δίνονται γι' αυτόν, ο Φίλιππος έκανε σπουδαίο έργο. Γνωρίζετε άτομα που έχουν κάνει μεγάλο έργο για τον Θεό αλλά ποτέ δεν αναγνωρίστηκε το έργο τους; Γιατί είναι σημαντικό να έχουμε κατά νου την αρχή του Παύλου, ιδιαίτερα όταν το έργο που κάνουμε δεν τραβάει την προσοχή; Δείτε επίσης Α' Κορ. 4/δ' 13.

.....

.....

Στην Καινή Διαθήκη υπάρχουν τέσσερα άτομα με το όνομα Φίλιππος. Οι δύο εξ αυτών αποκαλούνταν και «Ηρώδης» επειδή ήταν μέλη της οικογένειας των Ηρωδιανών, η οποία διοικούσε με σκληρότητα το Ισραήλ την εποχή της Καινής Διαθήκης. Οι άλλοι δύο είχαν μεγάλο ρόλο στην αποστολή. Ο πρώτος, ο Φίλιππος από τη Βηθσαϊδά, ήταν ο μαθητής που οδήγησε τον Ναθαναήλ στον Ιησού (Ιωάν. 1/α' 43-46), ενώ αργότερα, οδήγησε τους Έλληνες στον Ιησού (Ιωάν. 12/ιβ' 20,21). Ο δεύτερος Φίλιππος ονομάστηκε «ευαγγελιστής», στις Πράξ. 21/κα' 8, για να ξεχωρίζει από τον Φίλιππο τον μαθητή. Εμφανίζεται για πρώτη φορά στην εκκλησία της Ιερουσαλήμ ως κάποιος που διακονούσε στα τραπέζια (Πράξ. 6/ς' 2-5), και στη συνέχεια έγινε ευαγγελιστής και ιεραπόστολος (Πράξ. 8/η' 12). Η ιεραποστολική του υπηρεσία, που ξεπερνά τα είκοσι χρόνια και συμπληρώθηκε από τις τέσσερις προφήτισσες κόρες του, αναφέρεται στις Πράξεις. Όμως ελάχιστες είναι οι πληροφορίες που μας δίνονται για το παρελθόν του.

«Ο Φίλιππος κήρυξε το ευαγγέλιο στους Σαμαρείτες, και ήταν αυτός που βάπτισε τον Αιθίοπα ευνούχο. Για ένα διάστημα το έργο των δύο αυτών εργατών (του Φιλίππου και του Παύλου) ήταν στενά συνδεδεμένο. Ο δριμύς διωγμός που εξαπέλυσε ο Παύλος και οι Φαρισαίοι, έφερε τον διασκορπισμό της εκκλησίας της Ιερουσαλήμ και κατέστρεψε το αποτελεσματικό έργο των επτά διακόνων. Η φυγή από την Ιερουσαλήμ οδήγησε το, Φίλιππο να αλλάξει πεδίο δράσης με αποτέλεσμα να κάνει το έργο για το οποίο ο Παύλος έδωσε τη ζωή του. Πολύτιμες ήταν οι ώρες που ο Φίλιππος και ο Παύλος πέρασαν σε συναναστροφή ο ένας του άλλου. Ανατριχιαστικές ήταν οι αναμνήσεις του φωτός που έλαμψε από τον Ουρανό στο πρόσωπο του Στεφάνου καθώς μαρτυρούσε, όταν στράφηκε στον Σαούλ τον διώκτη, οδηγώντας τον αβοήθητο στα πόδια του Ιησού.» Ε. Χουάιτ, *Sketches From the Life of Paul*, σ. 204.

Δευτέρα 31 Αυγούστου

ΔΙΑΚΟΝΩΝΤΑΣ ΣΤΑ ΤΡΑΠΕΖΙΑ

Διαβάστε Πράξ. 2/β' 44-47, 4/δ' 34-37. Τι εικόνα μας δίνεται για την πρώτη εκκλησία;

.....
.....
.....
.....

Για ένα διάστημα τα πράγματα πήγαιναν καλά για τους πρώτους πιστούς. Επειδή όμως όλοι πέφτουμε, εμφανίστηκαν κάποιες εντάσεις.

Διαβάστε Πράξ. 6/ς' 1-7. Τι προβλήματα προέκυψαν και πώς τα αντιμετώπισε η εκκλησία;

.....
.....
.....
.....
.....

Η ξαφνική ανάπτυξη της εκκλησίας στην Ιερουσαλήμ προκάλεσε κοινωνική ένταση. Ο Φίλιππος μαζί με κάποιους άλλους, επιλέχθηκαν να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα. Μεταξύ των πιστών υπήρχαν και λιγότερο προνομιούχοι και οικονομικά ασθενέστεροι που εξέφρασαν έντονη δυσαρέσκεια στους ηγέτες της εκκλησίας για τα καθημερινά γεύματα. Άρχισαν διαμαρτυρίες για την άνιση κατανομή τροφής στις Ελληνίδες χήρες. Το θέμα ήταν ιδιαίτερα ευαίσθητο, και οι προφήτες στο παρελθόν παρακινούσαν τον λαό να μη λησμονεί τις χήρες και τα ορφανά.

Για την επίλυση αυτού του θέματος, οι 12 απόστολοι μαζί με τους πιστούς συγκεντρώθηκαν και πρότειναν την χειροτονία επτά ανδρών, πλήρους Πνεύματος Αγίου και σοφίας, για να διακονούν στα τραπέζια ώστε οι 12 απόστολοι να εμμένουν στην «προσευχή και τη διακονία του λόγου» (δείτε Πράξ. 6/ς' 3,4). Και οι επτά άνδρες είχαν ελληνικά ονόματα, πιθανόν για να έρθει και η ισορροπία στον διαμερισμό της τροφής και στις παραμελημένες Ελληνίδες χήρες. Ανάμεσά τους ήταν και ο Φίλιππος. Αυτή είναι η πρώτη φορά που ο Φίλιππος αναφέρεται στην Αγία Γραφή. Οι απόστολοι υποστήριξαν ότι χρειαζόνταν επιπλέον βοήθεια ώστε να μην καταπιάνονται αυτοί με τέτοιου είδους ζητήματα. Τόνισαν πως η κλήση τους ήταν να αφοσιωθούν στο Λόγο του Θεού και στην προσευχή.

ΣΚΕΨΗ: Ποια ζητήματα στην τοπική σας εκκλησία προκαλούν διχόνοιες και πώς μπορείτε να αφήσετε τον Θεό να σας βοηθήσει να τα λύσετε;

Τρίτη 1 Σεπτεμβρίου

Ο ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΤΗ ΣΑΜΑΡΕΙΑ

Ο Σαύλος, ένας μελλοντικός ιεραπόστολος, εμφανίζεται για πρώτη φορά στο λιθοβολισμό του διακόνου Στέφανου, του πρώτου μάρτυρα των Χριστιανών. Ωστόσο, αυτός ο διωγμός συνέβαλλε στην επέκταση του ευαγγελίου.

Διαβάστε Πράξ. 8/η' 1-6. Ποιο ήταν το αποτέλεσμα του διωγμού στην Ιερουσαλήμ;

.....
.....
.....

Η Σαμάρεια ήταν η πρώτη γεωγραφική στάση για τον Χριστιανισμό. Οι Σαμαρείτες πίστευαν ότι ήταν απόγονοι Ισραηλιτών που είχαν παραμείνει όταν οι Ισραηλίτες εξορίστηκαν από τους Ασσύριους το 722 π.Χ. Οι Ισραηλίτες, ωστόσο, πίστευαν ότι οι Σαμαρείτες ήταν απόγονοι ειδωλολατρών που οι Ασσύριοι τους επέβαλλαν να εγκατασταθούν στο Ισραήλ. Οι σχέσεις μεταξύ Ιουδαίων και Σαμαρειτών την εποχή της Καινής Διαθήκης ήταν τεταμένες και με ξεσπάσματα βίας. Ωστόσο, όπως είδαμε, ο Ιησούς είχε ήδη ξεκινήσει το ιεραποστολικό έργο εκεί, όταν συναντήθηκε με τη γυναίκα στο πηγάδι, η οποία στη συνέχεια ευαγγέλισε το λαό της.

Η κλήση του Φιλίππου για διακονία στα τραπέζια μετατράπηκε σε κλήση για ιεραποστολικό έργο στους Σαμαρείτες. Παρότι θρησκευτικός φυγας, εξαιτίας του διωγμού στην Ιερουσαλήμ, δεν έχασε το χρόνο του. Διακήρυξε ότι ο Μεσσίας που αναμενόταν, Ιουδαίοι και Σαμαρείτες, είχε έρθει (Πράξ. 8/η' 5,12).

Διαβάστε Πράξ. 8/η' 6-15. Πόσο επιτυχημένη ήταν η διακονία του Φιλίππου στη Σαμάρεια;

.....
.....
.....

Ο Φίλιππος χρησιμοποιήθηκε από τον Κύριο, στην αρχή του ιεραποστολικού έργου, σε ξένους αγρούς. Η δήλωση της Σαμαρείτισσας ότι «δεν συγκοινωνούσιν οι Ιουδαίοι με τους Σαμαρείτας» (Ιωάν. 4/δ' 9) ήταν ένα θέμα που ανήκε στο παρελθόν.

ΣΚΕΨΗ: Ποιες προκαταλήψεις και μνησικακίες που έχουν δηλητηριάσει τη ψυχή σας πρέπει να γίνουν παρελθόν; Δεν έφτασε ο καιρός να τα αφήσετε όλα πίσω;

ΜΕ ΤΟΝ ΑΙΘΙΟΠΑ

Σύμφωνα με τις Πράξ. 8/η' 26-39, η επόμενη φορά που βλέπουμε τον Φίλιππο είναι στη συνάντηση που είχε με τον Αιθίοπα, τον διαχειριστή «πάντων των θησαυρών» της Κανδάκης, φέρνοντας την αποστολή ένα βήμα πιο κοντά «στα έσχατα της γης» (Πράξ. 1/α' 8). Ο Φίλιππος ήταν ο σύνδεσμος της αποστολής που ένωνε τη Σαμάρεια με τη Γάζα. Από τη Σαμάρεια, βόρεια της Ιερουσαλήμ, ο Φίλιππος κλήθηκε να πάει στη Γάζα που βρίσκεται νότια της Ιερουσαλήμ. Το έργο του στη Σαμάρεια ήταν συλλογικό, ενώ στη Γάζα εστίαζε την προσοχή του σε ένα μόνο άτομο. Στη Σαμάρεια, ο Φίλιππος μπορούσε να μιλήσει για τον Χριστό χρησιμοποιώντας μόνο τα πέντε πρώτα βιβλία του Μωυσή, μιας και αυτά μόνο αποδέχονταν οι Σαμαρείτες. Σ' αυτήν την περίπτωση μπορούσε να χρησιμοποιήσει το βιβλίο του προφήτη Ησαΐα στα Ελληνικά.

Διαβάστε Πράξ. 8/η' 26-39 και στη συνέχεια απαντήστε στις παρακάτω ερωτήσεις:

Ποια περικοπή του Ησαΐα διάβαζε εκείνη τη στιγμή ο Αιθίοπας (από τον Ησ. 53/νγ') και γιατί αυτή ήταν η τέλεια ευκαιρία για τον Φίλιππο να τον ευαγγελίσει;

.....

.....

.....

Σε αντίθεση με το έργο του στη Σαμάρεια, όπου ο Φίλιππος έκανε θαύματα (Πράξ. 8/η' 6), με τον Αιθίοπα το μόνο που έκανε ήταν να μελετήσει την Αγία Γραφή. Τι μπορούμε να διδαχθούμε από αυτό για τη διακονία μας στους άλλους;

.....

.....

.....

Μόλις ο Φίλιππος εξήγησε στον Αιθίοπα «τα καλά νέα του Ιησού» και τον βάπτισε, το Πνεύμα του Κύριου τον άρπαξε. Ο Φίλιππος δεν είχε την ευκαιρία να μεταδώσει τα πιστεύω και τις διδασκαλίες του στο νέο αυτόν πιστό. Ο Αιθίοπας αφέθηκε να δεχθεί την Χριστιανική πίστη στα πλαίσια της Αφρικανικής του κουλτούρας, καθοδηγούμενος από την Παλαιά Διαθήκη και το Πνεύμα του Θεού, το οποίο εργαζόταν ήδη μέσα του, καθώς ήδη λάτρευε τον Κύριο και πίστευε στον Λόγο Του.

ΣΚΕΨΗ: Ο Φίλιππος εξήγησε στον Αιθίοπα τα σημαντικά εδάφια της Παλαιάς Διαθήκης για τον θάνατο του Ιησού. Γιατί πρέπει ο Ιησούς, ο θάνατος και η ανάστασή Του, να αποτελούν το κέντρο του μηνύματος που φέρνουμε στον κόσμο; Ποια η αξία του μηνύματός μας χωρίς τον Χριστό;

Πέμπτη 3 Σεπτεμβρίου

Ο ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΩΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ, ΠΑΤΕΡΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΤΗΣ

Ο Φίλιππος χειροτονήθηκε για να κάνει το έργο του Κυρίου. Οι σχολιαστές διχάζονται με το αν το ότι «Πνεύμα Κυρίου ήρπασε τον Φίλιππον» (Πράξ. 8/η' 39) σημαίνει ότι του είπε να πάει στην Άζωτο (εδ. 40), ή εάν με θαυματουργικό τρόπο μεταφέρθηκε εκεί. Όπως και να έχει, το σημαντικό σημείο για εμάς είναι ότι ο Φίλιππος ήταν ένας άνδρας υποταγμένος στο Άγιο Πνεύμα, και γι' αυτό ο Θεός μπόρεσε να τον χρησιμοποιήσει ώστε να κάνει σπουδαίο έργο για Εκείνον.

Διαβάστε Πράξ. 8/η' 40. Τι διαβάζουμε για τον Φίλιππο που μας βοηθάει να καταλάβουμε το γιατί ονομάστηκε «ευαγγελιστής»;

.....

.....

Διαβάστε Πράξ. 21/κα' 7-10. Τι μπορούμε να μάθουμε για τον Φίλιππο από αυτά τα λίγα εδάφια;

.....

.....

Σ' αυτήν τη φάση της ιστορίας μαθαίνουμε ότι ο Φίλιππος ήταν οικογενειάρχης, με τέσσερις ανύπαντρες κόρες. Από τότε που σταμάτησε να είναι διάκονος και έγινε ευαγγελιστής, έπρεπε να ταξιδεύει πολύ. Γνωρίζουμε για το ταξίδι του από την Ιερουσαλήμ στη Σαμάρεια, έπειτα στη Γάζα και στη συνέχεια σ' όλες τις πόλεις σε απόσταση 80 χλμ μεταξύ Άζωτου και Καισάρειας. Πολύ πιθανόν να έκανε και άλλα ταξίδια. Όπως όλοι οι ιεραπόστολοι, αντιμετώπισε πολλές δυσκολίες και διωγμούς. Παρόλα αυτά φρόντιζε την οικογένειά του, και μάλιστα οι τέσσερις κόρες του είχαν λάβει από το Άγιο Πνεύμα το χάρισμα της προφητείας. Ο Φίλιππος είναι μία μαρτυρία για το καλό παράδειγμα των γονιών ως προς την πίστη της Χριστιανικής ιεραποστολικής οικογένειας.

Στην περικοπή διαβάζουμε ότι ο απόστολος Παύλος έμεινε με τον Φίλιππο «ημέρας πολλές» (εδ. 10). Πριν από εικοσιπέντε χρόνια, ο Παύλος, που τότε ήταν γνωστός ως Σαύλος, ήταν ασυγκράτητος διώκτης των Χριστιανών (Πράξ. 9/θ' 1,2). Εξαιτίας του διωγμού του στην Ιερουσαλήμ, οι πιστοί ανάγκασαν τον Φίλιππο να καταφύγει στη Σαμάρεια (Πράξ. 8/η' 1-5). Μετά από χρόνια, διώκτης και διωκόμενος συναντιούνται στο σπίτι του Φίλιππου. Τι ενδιαφέρουσα συνάντηση αδελφών και συνεργατών εν Χριστώ, στην μεγάλη αποστολή για τη διάδοση του ευαγγελίου στον κόσμο!

ΣΚΕΨΗ: Γιατί στο έργο μας για τους άλλους δεν πρέπει να ξεχνάμε την σημαντικότερη υποχρέωσή μας: την οικογένειά μας;

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

Διαβάστε Ε. Χουάιτ, Π.Α. σ. 88-95.

«Όταν σκορπίσθηκαν με το διωγμό, πήγαιναν παντού γεμάτοι ιεραποστολικό ζήλο. Αναγνώριζαν την ευθύνη της αποστολής τους. Ήξεραν ότι στα χέρια τους κρατούσαν το ψωμί της ζωής για ένα πεινασμένο κόσμο και παρακινήθηκαν από την αγάπη του Χριστού να μεταδώσουν το ψωμί αυτό σε όλους όσους το χρειάζονταν... Όταν λοιπόν οι μαθητές Του διώχθηκαν από τα Ιεροσόλυμα, μερικοί βρήκαν στη Σαμάρεια ασφαλές καταφύγιο. Οι Σαμαρείτες δέχθηκαν τους αγγελιοφόρους αυτούς του ευαγγελίου, και οι Ιουδαίοι προσήλυτοι συγκέντρωσαν μία πολύτιμη συγκομιδή ψυχών, μεταξύ εκείνων οι οποίοι στο παρελθόν ήταν οι πιο άσπρονδοί εχθροί τους.» Ε. Χουάιτ, Π.Α. σ. 90,91.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Όπως έχουμε δει το ευαγγέλιο σπάει τους φραγμούς μεταξύ των ανθρώπων. Αυτός τουλάχιστον είναι ο σκοπός, παρότι ορισμένες φορές αυτό δεν επιτυγχάνεται. Γιατί ως άνθρωποι, ακόμη και ως Χριστιανοί, που ξέρουμε ότι όλοι είμαστε ίσοι ενώπιον του Θεού, επιτρέπουμε τους κοινωνικούς και τους πολιτισμικούς φραγμούς να μας χωρίζουν; Πώς μπορεί η εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας, ως παγκόσμιο κίνημα, να αποθαρρύνει τέτοιου είδους προκαταλήψεις;
2. Όπως είδαμε, ο διωγμός της πρώτης εκκλησίας ανάγκασε χριστιανούς να τραπούν σε φυγή, με αποτέλεσμα την έναρξη της διάδοσης του ευαγγελίου – κάτι το οποίο δεν θα συνέβαινε εάν δεν γινόταν ο διωγμός. Παρότι τελικά βγήκε κάτι καλό μέσα από όλο αυτό, πρέπει να θυμόμαστε ότι ο θρησκευτικός διωγμός δεν είναι ποτέ καλός, σωστός, ή δικαιολογημένος. Ποια πρέπει να είναι η στάση μας προς όσους διώκονται λόγω της θρησκείας τους, ακόμη κι αν δεν συμφωνούμε με τα πιστεύω τους; (Δείτε Λουκά 6/ς' 31.)